

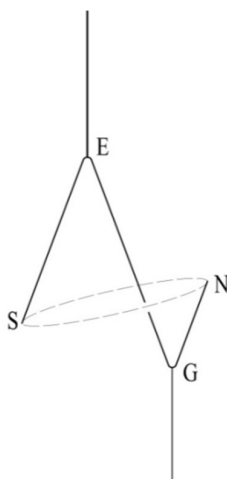
KINEMATYCZNA EWOLUCJA CIEMNEJ ENERGII.

W niniejszej notce postaramy się wyjaśnić na czym polegała ewolucja ciemnej energii od strony kinematycznej.

Wg Modelu 31 ciemna energia (eter) jest elementarną, wiecznie istniejącą formą materii wypełniającą wszechświat. Cząstki ciemnej energii występują w postaci jednowymiarowych dipoli magnetycznych o długości poniżej 10^{-15} m i poruszających się z prędkością większą niż 3×10^8 m/s. Cząstki ciemnej energii zawsze były, są i będą w ruchu. Poruszają się one i zderzają ze sobą w idealnej próżni, dlatego ich zderzenia są doskonale sprężyste.

Doskonale sprężyste zderzenia cząstek ciemnej energii są ich immanentną, niezbywalną cechą.

Jako że cząstki ciemnej energii są dipolami, mogą one tworzyć linie i bardziej złożone, dwuwymiarowe elementy liniowe, czyli kwanty energii.

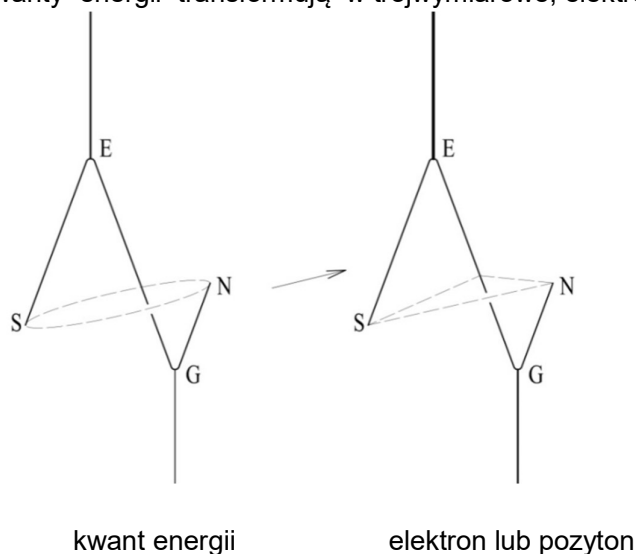

kwant energii

Kwenty wykonują ruch postępowy i ruch drgający. Siła napędową obu tych ruchów jest ciemna energia. Ruch postępowy odbywa się ze stałą prędkością 299792458 m/s, zaś ruch drgający jest zmienny i zawiera się w granicach $0 < x < 10^{20}$ Hz. Oznacza to, że kwanty energii posiadają stałą energię (stałą prędkość) i zmienną moc (zmienną częstotliwość drgań własnych). Kwanty energii zderzają się ze sobą a ich zderzenia są doskonale sprężyste.

Doskonale sprężyste zderzenia kwantów energii nie są ich immanentną cechą. Tak charakter ich zderzeniom nadaje ciemna energia.

Kwenty energii transformują w trójwymiarowe, elektrony i pozytony.

Ideą tej transformacji jest ustabilizowanie ruchu drgającego elektronów i pozytonów i zdestabilizowanie energii kinetycznej tych cząstek. Po w/w transformacji częstotliwość drgań własnych elektronów i pozytonów stabilizuje się na poziomie 10^{20} Hz, zaś ich prędkość ruchu nie jest już stała i zawiera się w przedziale $0 < x < 299792458$ m/s. Oznacza to, że elektrony i pozytony posiadają stałą moc (stałą częstotliwość drgań własnych) i zmienną energię (zmienną prędkość). Siłą napędową ruchu drgającego elektronów i pozytonów są cząstki ciemnej energii, Efektem tego ruchu jest wytwarzanie przez elektrony i pozytony linii pola elektrycznego, magnetycznego i grawitacyjnego. Ruch postępowy wywołują kwanty energii. Elektrony i pozytony mogą zderzać się ze sobą ale nie jest to już ich immanentną cechą Jest to zjawisko wręcz niepożądane, prowadzące do ich unicestwienia (zjawisko anihilacji). Dlatego wszystkie pozytony są unieruchomione (zamrożone) w protonach, zaś w stanie wolnym mogą występować tylko elektrony.

Możliwa zerowa prędkość elektronu i pozytonu oznacza, że te cząstki materii mogą łączyć się ze sobą, co otwiera drogę do powstania protonu, który zbudowany jest z elektronów i pozytonów.

W protonie, a tym samym we wszystkich jądrach atomowych istniejących we Wszechświecie, elektrony i pozytony nadal drgają z różnymi częstotliwościami. Ruch ten jest na zewnątrz niewidoczny. Protony wykonują już tylko jeden rodzaj ruchu, czyli ruch postępowy. W czasie tego ruchu zderzają się wzajemnie. Ruch postępowy protonów (jąder atomowych) wywołują kwanty energii. W czasie tego ruchu zderzają się wzajemnie. Zderzenia jąder atomowych nie są doskonale sprężyste Jądra atomowe pomiędzy zderzeniami mogą osiągać prędkość od kilkunastu tysięcy do prawie 300000 km/s. Jest to prędkość, za duża, żeby mogły powstać większe od jąder twory materii (atomy).

Atomy powstają dopiero, gdy jądra atomowe zaopatry się w spowalnicze prędkości ruchu, czyli elektrony umieszczone w różnych odległościach od protonów. Wtedy atomy doznają już tak dużych oporów ruchu, że spowalniają do prędkości kilkuset km/s. Wynikiem zderzeń atomów przy takich prędkościach jest ruch drgający elektronów budujących atom. Drgające elektrony wytwarzają kwanty energii z cząstek ciemnej energii. Zderzenia atomów nie są

doskonale sprężyste. Jak z powyższego widać, atomy zbudowane ze zmodyfikowanych kwantów (elektronów i pozytonów), podobnie jak kwanty energii wykonują dwa rodzaje ruchów, ruch postępujący i ruch drgający.

Przy prędkości poruszania się atomów rzędu kilkaset kilometrów na sekundę, możliwe staje utworzenie przez atomy danego pierwiastka ciał stałych, płynnych i gazowych. W gazach atomy poruszają się ruchem chaotycznym, w cieczach jest to ruch częściowo chaotyczny i częściowo uporządkowany, zaś w ciałach stałych jest to ruch całkowicie uporządkowany. Całkowite uporządkowanie polega na tym, że atomy ciał stałych poruszają się i zderzają wzdłuż tych samych ściśle określonych odcinków, które tworzą w ciele stałym krawędzie różnych wielościanów. Tak powstaje budowa krystaliczna ciał stałych. Chociaż atomy w cieczach, gazach i ciałach stałych poruszają się z prędkością kilkuset kilometrów na sekundę, to ciała te jako całość posiadają zerową prędkość, posiadają zerową energię kinetyczną.

Powyższe można napisać w skrócie.

1. Ciemna energia ---- stała energia kinetyczna (prędkość), stała częstotliwość zderzeń, brak częstotliwości drgań własnych.
2. Kwanty energii ----- stała energia kinetyczna (prędkość), zmienna częstotliwość zderzeń, zmienna częstotliwość drgań własnych (zmienna moc).
3. Elektrony i pozytony ----- zmienna energia kinetyczna (prędkość), brak częstotliwości zderzeń, stała częstotliwość drgań własnych (stała moc).
4. Protyny (jądra atomowe) ---- zmienna energia kinetyczna (prędkość), zmienna częstotliwość zderzeń, brak częstotliwości drgań własnych.
5. Atomy ---- zmienna energia kinetyczna (prędkość), zmienna częstotliwość zderzeń, zmienna częstotliwość drgań własnych (drgają elektrony).
6. Ciała stałe, płynne i gazowe (makrociała) ---- brak energii kinetycznej (prędkości), brak częstotliwości zderzeń, brak częstotliwości drgań własnych.

Jeżeli porównamy punkty 1 i 6 zauważymy, że kinematyczna ewolucja ciemnej energii polegała na tym, żeby znaleźć sposób przejścia od będących w ciągłym ruchu cząstek ciemnej energii do będących w bezruchu ciał stałych.

Jak widać zadanie to zostało wykonane na piątkę z plusem.

Niniejsza notka po raz kolejny pokazuje jak bardzo Model 31 różni się od fizyki współczesnej. Model 31 pozwala przedstawić krok po kroku ewolucję kinematyczną ciemnej energii (eteru), zaś fizycy nie potrafią nawet uzgodnić stanowiska odnośnie istnienia ciemnej energii. Te różnice wynikają z braku wiedzy o istnieniu subatomowego i subkwantowego stopnia organizacji materii.